

1909 El 21 de maig del mateix any ven tots els seus drets al germà Francesc, per quantitat molt inferior a l'inventari, presents tots els germans com a testimonis, en Josep, en Joan i les germanes Maria i Mariagna.

Tot el qual vol dir que no mancaria el comú acord entre tots, que en Jaume reclamaria segons llei i sense exagerar, que en Francesc hauria portat sempre la casa amb la mare i que aquesta hauria aguantat fort la direcció mentre va poder, tot al llarg del seu llarg viure.

1910 Encara aquest any en Francesc liquida els drets als successors d'una de les seves germanes, els nebots Emili, Dolors i Carme Ribera Rosàs, 250 ptes. que reben «del abuelo Juan Rosàs Fàbregas». Ara en castellà.

1910 Per aquests temps faria ja 72 anys que s'havien casat els pares, i en Francesc seria ja quasi vell. Casat de temps amb Anna Lluch, tenen tres fills, l'hereu Joan i dues noies, la Mercè i la Maria, casades amb Salvador Girbau i amb Hilari Mora i Pagès, de Caldes i professió picapedrer. Habilidadosos foren en altre temps els picapedrers a Caldes, els adoquins de granit eren coneguts arreu. Com que els carros destrossaven el camí del Remei, l'Ajuntament imposà el tribut d'un adoquí per carreta de bous que en transportés per dit camí cap a l'Estació del tren. S'empedrà i en sobraren. L'Hilari i la Maria moriren joves i deixaren dos fills, en Lluís i l'Assumpció. Quedarien força desvalguts i pujarien entre Can Genís (com veureu oncles dobles, que sense abundàncies sempre tenien la porta oberta), i ca l'Espardanyer. Anaven a l'escola, en Lluís amb el Sr. Batlle. Passats els anys, la noia fou mestressa, en Lluís s'instruí en pastisseria i fundà les Dolceries Mora i Rosàs, avui entre les més afamades de Barcelona.

En Joan es fa càrrec de Can Genís, i també era competent en altres aficions. Era ensenyant del Ball de Gitanes i havia compostat lletres per caramelles, que assajava amb els cors del poble.

Per aquella època i segur d'abans, com altres cases del poble, Can Genís tenia banc a l'església. Era justament a l'entrada de la capella del Santíssim, davant la trona, a primera fila d'ella i feia angle. Lloc preferit en tot sermó i cerimonial. En Joan es casà amb Carme Mora i Pagès, germana del seu cunyat. Foren dos parelles de germans i cunyats. Tingueren l'Alfons i altres tres germans. En Sadurní, que morí a la guerra i que l'àvia demanava que si tinguessin un fill li continuessin el nom. Acceptat, però si fos nena es diria Carme. En Joan casà amb Maria Bonet, que havien estat a Can Maspons de la Vall i l'Hilari que ho feu amb Mercè Xicota, de Can Quim de Lliçà de Vall. Aquest Hilari moriria precisament a les poques hores del casament d'un de llurs fills, en Josep Maria.

L'Alfons es casà amb Maria Gudiol i Ricart, de Vic. Nom i família molt conegudes: el seu oncle era Mn. Gudiol, fundador del Museu Diocesà de Vic. El seu germà Josep estigué al front de la Fundació Ametller, la primera de les tres famoses cases del Passeig de Gràcia-Aragó, crec el 41, la façana escalonada. Creada per la darrera descendent dels tan coneguts xocolates i quina Fundació té objectius i finalitats exclusivament culturals i socials. Encara més coneguda és la neboda, la Montserrat Gudiol, pintora de la Barcelona sentida i tradicional, l'enyorança de la ciutat que fou, els seus racons,